

Burası Kurabiye Gezegeni Dostum!

Burada İşler Çok Farklı

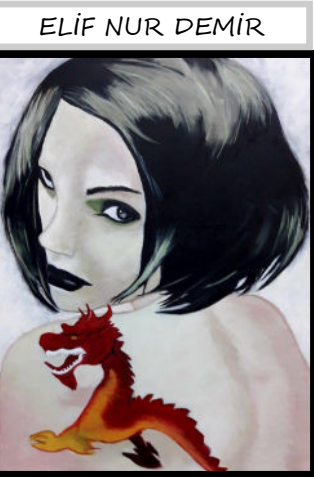
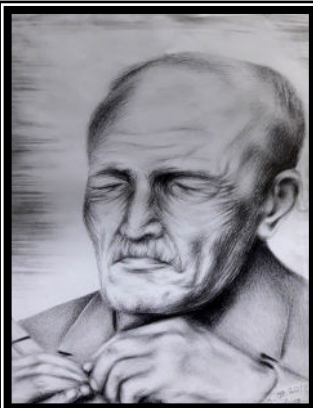
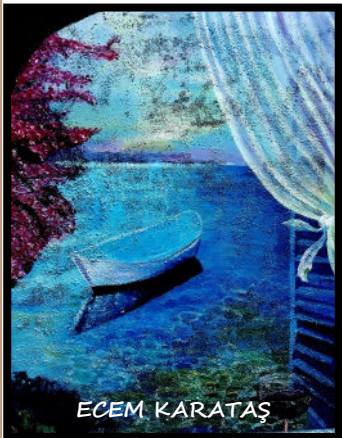
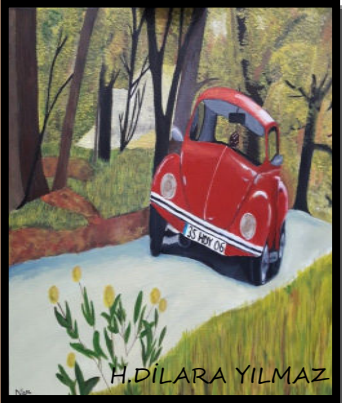
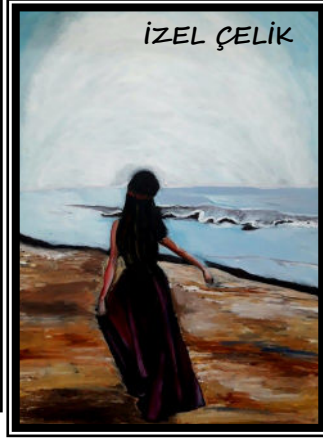
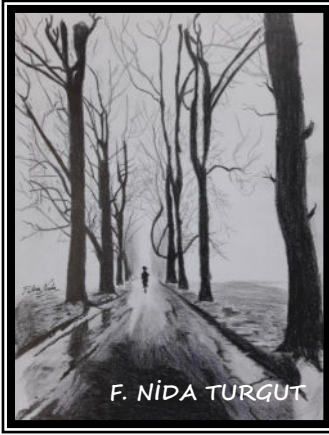
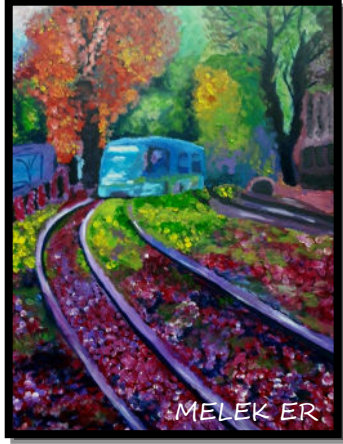
Yıl : 2 Sayı : 3

Kurabiye Gezegeni

Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi

GENÇ YETENEKLER KÖŞESİ

Görsel Sanatlar dersi öğretmenimiz Neriman TONAY ve öğrencilerimize teşekkür ederiz.

GENÇ YETENEKLER KÖŞESİ

Etkinlik ve Faaliyetlerimiz

Emekliliğe ayrılan arkadaşlarımıza plaket sunumu

9.sınıflara kokart takma töreni

9.sınıflarla sinema günleri etkinliği

En çok kitap okuyan öğrencilerimiz

9.sınıflarla oryantasyon gezileri

Fizik olimpiyatları ekibi

Masa tenisi turnuvasında dereceye giren öğrencilerimiz

Futbol turnuvasında 9.sınıflar madalyaları hak ettiler.

KURABIYE GEZEĞENİ

İÇİNDEKİLER

1. Bültenin Kimliği
2. Sunuş
3. Köye Giden (Öykü)
- 4-5. Adım Mavi
- 6-7. Burçlar Bize Ne Anlatıyor?
8. Ayrılık (Şiir)
9. Anlatsam, anlar mısın? (Şiir)
10. Mülakat
- 11-12. Şairin Kaleminden Katreler
13. Ulu Çınara Saygı
14. Etimoloji Notları
15. Teknoloji sayfası
- 16-17. Replikler
18. Ying Yang
19. Resim Sergimiz
20. Gezilerimiz
- 21-22. Pandora Kutusu (Öykü)
23. Fizik Olimpiyatları
- 24-25. Gurur Tablomuz
26. At ve Zeytin
27. Gargamel
28. Film Tanıtımları
29. Sandviç'in Tarihi
30. Bizim Haklarımız
31. Etkili iletişim

İMTİYAZ SAHİBİ

Mehmet Sami YALIM
Yusuf Kemalettin Perin
Fen Lisesi Eğitim Yöneticisi

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Hakan AYIRKAN
Edebiyat Öğretmeni

YAYIN KURULU

Deniz Ece KİŞLALI
Ceren YAVUZ
Kaan GÜNEŞ
Ahmet Deniz GÖRÜŞ
Altan Berdan BOZDOĞAN
Atanur ŞİMŞİR
Şerif Deniz ALTUĞ
Erren ATAŞ
Metin Berkay ŞEN
Sude Beyza DEDE
Utku Ekin SARIĞÜL
Zeliha KAYA
Yusuf DURMAZ
İclal ARSLAN

YAZI İNCELEME KURULU

Ümmü EMINOĞLU
Ferdî GÜZEL

GRAFİK -TASARIM-BASKI

Metin Berkay ŞEN
Hakan AYIRKAN
Seyhun KOCAMAN
Yusuf DURMAZ

Bültenimiz MEB 2140 Sayılı Tebliğler Dergisine İlköğretim ve Ortaöğretim Kurumları Sosyal Etkinlikler Yönetmeliğine göre hazırlanmıştır. Bültenimizde yayımlanan yazılardan yazarları sorumludur.

Merhaba,

Yeni yılın ilk armağanı bizden siz sevgili okurlara. Gezegenimizde yeni yüzlerle tanışacak ve onların ürettikleriyle hemhal olacaksınız.

Bu sayfaların içine sinen emeği hissedecek ve üretilen güzel değerlerle umutlanacak ve yürekleneceksiniz. *"Ben de yazmalıyım."* diyecek ve bizlere katılacaksınız.

Kurabiye Gezegeni duygularınız ve düşüncelerinizle zenginleşecek, her sayıda üstüne koyarak büyüyecektir. Amatörce çıkılan bu yolda aynı samimi ve içten duygularımızla yürümeye devam diyeceğiz. Her sayı bir sonraki sayının muştusunu ulaştıracak sizlere.

Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi ailesi olarak sesimizi, rengimizi, soluğumuzu taşıyacak olan bu çalışmalarımızda katkıda bulunan herkese teşekkür eder, bir sonraki sayımızda karşınızda olmak için sabırsızlandığımızı belirtmek isteriz.

Keyifli okumalar...

Yayın Kurulu

BİR FOTOĞRAFIN DİLİ

Bu fotoğraf karesine sığdırdığımız öğretmenlerimizle vedalaştık. Filiz Hanım, Asiye Hanım ve Faik Bey'i emeklilik yaşamlarına uğurlarken; Hürriyet, Vicdan, Hale, Emine ve Vildan öğretmenlerimiz ise başka okullara atandılar. Fotoğraf karesinde bulunmayan Yeşim Hanım, Emine Hanım, Yasemin Hanım ve Cengiz Hocamızı da başka okullara yolcu ettik. Emekli olan öğretmenlerimize yeni yaşamlarında sağlık, mutluluk ve esenlikler dilerken; yeni okullarına giden arkadaşlarımıza ise sağlık, mutluluk ve başarılar dileriz. Bize kattıkları her şey için teşekkürler...

Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi Ailesi

"Etkili iletişim kurmak istemez misiniz?" diye size bir soru sorulsa muhtemelen cevabınız evet olacaktır. Etkili iletişimin gerçekleşebilmesi için gerekli olan köşe taşları göz teması kurmak, jest, mimik, giyinişimize iyice hâkim olmakla beraber sözcüklerin esrarengiz gücünün mutlak hâkimi olmaktan geçer.

İletişim, iki sistem arasında gerçekleşen yazılı veya sözlü veri alışverişine denir. Bu veri alışverişi esnasında köşe taşlarından "sözcüklerin gücüne hâkim olmak" en önemlileridir. Bu kavramlar-göz teması, jest, mimik, giyiniş, sözcükler-birbirinden bağımsız düşünölemeyeceği gibi sözcüklerin gücünü de diğerleriyle kıyaslamayız.

Bir tartışma-fikirleri ifade etmek anlamında- esnasında sarf ettiğimiz kelimeler bizi yerden yere vurabileceği gibi amacımıza en iyi şekilde ulaşabilmemizi de sağlayabilir. Bu esrarengiz güce sahip olabilirsek-ki olacağız-amacımıza ulaşacağız.

Bir tartışma esnasında bizim fikrimiz eleştiriye tabii tutulmadan hemen kendi fikrimizin "bizce" olumlu yönlerini ifade edersek bu olumlu yönler hep "bizce" olarak kalır. Aniden savunmaya geçiş, karşı tarafın iletişim mekanizmasında ani bir parıltı oluşturup bizi "savunmaya ihtiyaç duyuyormuş" gibi gösterir. Bu olduğunda da konuşmamız neredeyse biter. "Ama bak benimkisi şöyle; sende o, bu, şu yok!" tarzı ifadeler savunma ihtiyacı hissini veren ifadelerin başında gelir.

İyi bir şey yaptığımızda, bir işte başarı elde ettiğimizde bunu sevdiklerimizle elbette paylaşmalıyız ama dozunu kaçırırsak göz çıkarabiliriz. Bu doz fazlalığı karşı tarafta "takdir edilmeye ihtiyacımız olduğu" hissini yaratır ki bu da iletişimin sonlanmasında katalizörlük eder.

Bir takdir edilme ihtiyacını hissettiren durum ise sosyal medyadaki paylaşımlarımızdır. Amacımız "Hey bakın, ben kahvaltı yapıyorum, heyyooo!" demek olmasa bile iş işten geçmiş olabilir. Biz karşıdakine göre "kahvaltı yapması takdir edilmesi gereken bir gönderici" olmuş olabiliriz, dikkatli olalım.

Bu iletişim türlerinin yanı sıra yazılı iletişim de önemlidir. Bir şeyler yazıyor isek anlatımı etkileyici kılmanın önemli yollarını şu şekilde sıralayabilirim:

- ↗ Metne soru cümlesi ile başlamak (bkz. ilk paragraf)
- ↗ Gereksiz sözcüklerden kaçınmak
- ↗ Tırnak işaretini en iyi şekilde kullanmak.

Metne soru cümlesi ile başlamanın önemini bize ortaöğretimden bu yana anlatılageldiği gibi biliyoruz: "Soru cümlesi okuyucunun metninle olan bağını kuvvetlendirir, kanalı kontrol eder. "İyi bir soru cümlesi +1 okunma diyebiliriz.

Gereksiz sözcüklerden kaçınmak yine anlatılageldiği gibi bir anlatım etkileyciliğinin yöntemidir. Gereksiz sözcükler okuru boğar. Şatafatlı, bir kelimeyle ifade edilebilirken iki kelime ile ifade edilebilen sözcüklerden uzak durun.

Son olarak da tırnak işareti, doğru kullanıldığında vermek istediğimiz mesajı belirten, gereksiz kullanılmazsa onu göresiye kadarki okuyucuyu metne kilitleyen-ve tabii ortaöğretimden bu yana anlatılagelen- unsurdur.

Hayatımızın her anında olması gereken, sözcüklerin esrarengiz seçimiyle daha da bir esrarengizleşen etkili iletişime hâkim olmanız dileğiyle.

EVREN ATAŞ

Henüz 4 yaşındaydım. Evimizde oyun oynuyordum. Annem de yemek hazırlıyordu. Sonra birden bir ses duydum. Ne olduğunu anlayamadım. Ama çok gürültülü bir sestti.

Çok korkuyordum. İçerisi kapkaranlıktı. Ne oluyordu? Hala anlayamamıştım. Korkunç bir çığlık duydum. Bu ses, bu ses annemin sesiydi. Aklım başımdan gitmişti. Annem neden çığlık atıyordu ki? Hemen mutfığa koştum. Annem yerde yatıyordu. Ve yüzünde kırmızı bir şey vardı. O da neydi?

Anneme seslendim. Çünkü yerde yatarsa üşüyüp hasta olabilirdi. Ben ne zaman yere yatsam bana öyle derdi. Seslendim ama cevap vermedi. Beni duymuyor muydu? Neden cevap vermiyordu? Şimdi daha da korkmuştum.

Ne yapmalıydım diye düşünürken aklıma bir şey geldi. Bunu nasıl düşüneydim? Annem ben ne zaman uyuyakalsam beni öperek uyandırır. Hemen onu öptüm. Ama uyanmadı. Bir daha, bir daha öptüm. Yine uyanmadı. Bir türlü uyanmıyordu. Bana küsmüş müydü yoksa? Ama anneler çocuklarına hiçbir zaman küsmezdi ki!

Ben böyle düşünürken evimizin kapısı açıldı. Babam gelmişti. Hemen onun yanına gittim. Annemin mutfakta uyuyakaldığını ama bir türlü onu uyandıramadığını anlattım. Bir de yüzünde kırmızı bir şey olduğunu söyledim. Bunları babama söylememle babamın mutfığa koşması bir oldu.

Hemen annemin yanına gitti. Babam ağlıyordu. Ben babamı hiç ağlarken görmemiştim. “Ölmüş.” dedi. Ölmek neydi? Ne olmuştu anneme? Ben de ağlıyordum. Hem de daha çok ağlıyordum. Nedenini bilmediğim halde.

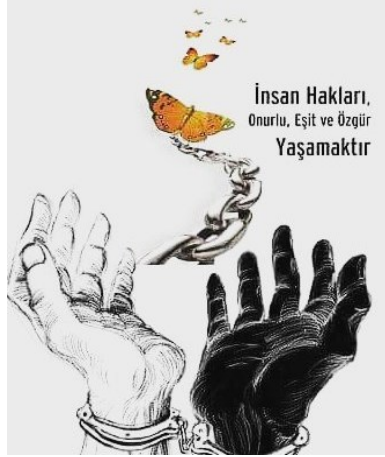
Bu olayın üzerinden seneler geçtiği halde ben ne zaman annemi hatırlasam ağlıyorum. Ama bu sefer nedenini bildiğim halde. Annem, canım annem... Seni o kadar çok özleyorum ki!

Ben Suriyeliyim. Ve annemi seneler önce evimizin mutfığına düşen bir bomba parçası sonucu kaybettim. Henüz 4 yaşındayken. Çok küçüktüm onu kaybettiğimde. Annesizlik öyle zor bir şey ki! Hele 4 yaşındaki bir çocuk için. Onun yokluğu demek benim hayatımı yarım yaşamam demek. Ve ben hayatımı o öldüğünden beri hep eksik yaşadım.

Bizler insanız. Akıllı, irade sahibi ve düşünen varlıklar. Hepimiz insanız. Hiçbirimizin diğerine karşı bir üstünlüğü, ayrıcalığı yok. Ve hepimizin özgürce yaşamaya, düşünmeye, mutlu olmaya hakkı var. Kimse bu haklarımızı elimizden alamaz. Bu yapılanlar insanlığa sığmaz!

Bir kişni çıkarları için insanları öldürmesi ne demek? Böyle bir şey olabilir mi? Bir insan böyle bir şey yapabilir mi? Bu insanlığa sığar mı? O ölen insanları kim geri getirecek? Ya yakınlarının psikolojilerini? Kaç tane çocuk annesiz, babasız kalıyor. Hem de böyle saçma bir neden yüzünden. Kimse bu olanlara susmamalı. Senin, benim değil; bizim haklarımız. “İnsan Hakları” haklarımız savunmalıyız. Tüm haksızlara bir olup, biz olup dur demeliyiz.

12 Aralık İnsan Hakları Haftası ile ilgili kompozisyon yarışmasında ilçemizde dereceye giren eser. Öğrencimizi tebrik ederiz.

...Adımları biraz ağırlaştı. Rüzgârın yamaçtan sürükleyip getirdiği kar yığını devamlı olarak yolu doldurmaktaydı. Kimi yerde karın içinde beline kadar gömülüyor, kimi yerde ayakları neredeyse toprağa değiyordu. Rüzgârın önüne kattığı kar taneleri gözlerinin içine doluyor, kulaklarını tıkıyordu. Vücudu iyice ağırlaşmıştı. Önü düz hatta biraz meyilli olmasına rağmen o hep yokuş yukarı çıkıyormuş gibi hissediyordu kendini. Bir ara iyice üşümeğe başladı. Bavul elinden düştü. Gözleri kanlandı. Adımları kısaldı. Yüzü morarmış sızıyordu. Kara iyice saplanan ayağını çekip çıkaramadı bir türlü. Hemen oracıkta gözleri yaşla doldu. Ağlayan bir çocuğu andırıyordu. Gözyaşları dondurucu soğuğun tesiriyle, göz çukurlarındaki kirpiklerinin arasından aşağı sızıyor, morarmış elmacık kemiklerinde hafif virajlı yollar çizerek daha aşağıda, uzamış sakalında katlaşıp donuyordu. Sakal uçlarında, küçücük, pul pul, buz zerrelere olmuştur.

Halil işin ciddiliğini anladı. Ölümün kokusunu duymaya başladı. İrkildi. Korktu. Ümitsizliğe kapıldı. Fakat bu panikten çabuk kurtuldu. Bavulu oracıkta bıraktı. Yalnız kendini taşımaya denedi. Vücudu gittikçe soğuyor, uyku gözlerinden akıyordu. Ellerini yüzüne götürdü, yanaklarını tutup iyice sıkı. Hiçbir acıma duymadı. Gözleri birden büyüdü. Elleriyle yüzünü yumruklamaya başladı. Sağlarını çekiştirdi sağından solundan. Biraz açılır gibi oldu. Yine, köyde onu bekleyenleri getirdi aklına. Yürüdü.

– “Bekleyenlerim var. Bu dağ beni yolda bırakmaz.” dedi

Nitekim karşıda bakımevi binaları göründü.

Sevinmek geldi içinden. Gülmeye çalıştı. Gülemedi. Yüzünün yarı donmuş hatlarına söz geçiremedi. Bitkindi. Karşıda görünen binalara buğulu bir cam ardından bakıyormuş gibi hissediyordu kendini.

Şimdi, biraz ötede hayat vardı. Bakımevinin bir büyük odasında toplanan insanlar oturmuş ocağın etrafında ısınıyordu. Kocaman kütükler atılıyordu ocağın üzerine. Binanın bacasından koyu bir duman yığını havaya karışıyordu.

Halil’in umudu gerçekleşmek üzereydi. Tutunacağı dal işte karşıdaydı. Elini uzatsa, biraz kendini zorlasa uzanıp bu dalı tutabilirdi. Yüz – yüz elli metre kalmıştı bakımevine varmaya.

Üstelik havada birden değişmiş, bu yeni değişikliklere kendini uydurmuştu. Rüzgârın sesi dinmiş, kar taneleri azalmaya, etrafı saran sis bulutu bir başka yöne doğru akıp gitmeğe başlamıştı. Şimdi göz çok uzakları görebiliyordu. Yukarı da gökte, bulut kümeleri arasında kendine açık bir yer bulmuş olan güneş ışınlarını aşağılara sarkıtıp karların üzerinde pırıltılar yaratıyor, havayı büsbütün yumuşatıyordu.

Halil zor adımlarla bata-çıkı biraz daha yürüdü. Bakımevi binalarına seksen-yüz metre gibi kısa bir mesafe kalmıştı. Birden durdu. “Artık nasıl olsa tehlikeyi atlattım” diye düşündü. Yolu kenarına çöktü. Sırtını yamacı örten karlara yasladı. Ellerini zorla cebine götürdü. Güçlkle sigara paketini ve kibriti aldı. Sigarayı çıkardı ağzının bir yanına koydu. Elini kibrite götürdü ama tutamadı. Parmaklarını birbirine kavuşturamadı. O an iyice sıkıştıran uykuya da “hayır” diyemedi. Bir ayağı dizkapağından yukarı doğru kalkık, biri upuzun kara yaslanmış, başı hafif öne kaykılmış bir vaziyette uyudu.

Hemen ötede bakımevin binasının ocağına, yanmamış odunların üstüne birkaç kütük daha atıldı. Kütükler bir süre fısıltı ile içlerindeki suyu ter halinde boşalttılar. Sonra kıyısından köşesinden tutuştular.

Dışarıda yeniden – inceden inceye- kar yağmaya başladı. Rüzgâr esmiyordu. Güneş fersiz ışınlarıyla hala karların üzerinde pırl pırl parlıyordu. Yağan kar Halil’in üzerini usul usul örttü. Vücudu önce kar altında kalan bir tümsek gibi göründü. Sonra bu tümsekte kayboldu. Halil uykusunda –Halil (köye giden) – uyudu sonsuza dek.

Cevdet TURAN
Konuk Yazar

Taşı toprağı mis, havası gül kokan bu vatanın evladiyım ben de. Bu topraklarda yaşıyor, özgürce basıyorum ayaklarımı yere. Adım Mavi. Gözlerimin renginden midir yoksa başka bir sebepten dolayı mı bu ismi koyduklarını sonradan öğrendim. Sebebini öğrendikten sonra ise bu ismime daha çok bağlandım.

Altı yedi yaşlarında küçük bir kızken tanıştım seninle. Annemle babamın kitaplığına tırmanıp kitapları yerle bir etmeyi ve çizgiler ile harfleri anlamasam da onları kurcalamayı, sayfalara bakmayı çok severdim. İşte, yine o anlarda bir kitapta gördüm seni. Dikkatimi çok çekmişti. Çünkü ilk defa benden başka mavi gözlü ışıltılı bakan birini görmüştüm kitapta. Benim için en dalgacı denizdi gözlerin ve aynı zamanda en huzur verendi. Güneş sarısı saçların parlıyordu, yüzün genellikle ciddi bazen de gülüyordu. O gülümsemendeki çocuksu heyecandı en dikkatimi çeken, belki de o neşeli gözlerindin baktığın herkese umut veren. O kitabın her sayfasın da sen ve her gün o sayfaları inceleyen ben vardım karşında.

Gün geçtikçe o kadar çok benimsedim ki seni, senin bana manevi bir "Baba" olduğunu hissettim. Bir "Baba". Okula başladım, okulun duvarlarında her yerde seni görmek bana hem şaşkınlık veriyordu hem de mutluluk. Çünkü ben, seni kitap sayfalarında ilk defa görüyordum ve sanki sadece kitap sayfalarında gömülü kalmış olduğunu zannediyordum. Seni o kadar çok görmek, sarılmak, boynuna atlamak istiyordum ki... Anlatamıyorum. O günü ipe çekiyordum. Bunun olacağına da inanıyordum.

Senin halkına bizzat öğretmiş olduğun harfleri ben de öğrenmeye başlarken ilk senin adını Mustafa Kemal Atatürk'ü söylemek ve yazmak için sabırsızlandım. Mustafa Kemal Paşa-Atatürk- Atam! Sana karşı olan sevgim o küçük yüreğimden dolup taşıyordu. Atamın nasıl bir karaktere sahip olduğunu bilmeliydim. Çizdim o buğulu mavinin en mavi tonu olan gözlerini, okumaya çalıştım seninle ilgili her şeyi ve elimden geldiğince yazdım sevgimi. Her fotoğrafını gördüğümde, her sarı saçlı büyüklerimi sana benzetip, yanlarına koşarak onların yüzlerine bakmaya çalıştığım anlarda yüreğimdeki heyecan, küçük kalbimin titreyişi devam ediyordu hep. Ta ki o karanlık güne kadar 10 Kasım'a.

10 Kasım sabahı annem hiç olmadığı kadar dalgın babam ise çok sessizdi. Gök yüzü bile isyan ediyor mavi olan tonunu griye çalıyordu, ağaçlar ise tek bir yaprak bile yere düşürmemeye çalışıyor kasım ayı olmasını istemiyor gibi yavaş yavaş sallıyordu yapraklarını. Ne martılar ne güvercinler bugün süzülüyordu göklerde. Ben ise hiçbir şeyden habersiz yine bütün umudumla gidiyordum okuluma. Dokuzu beş gece bir siren sesi kaplıyor her yeri... Ve ben Mavi, hayatımın o anına kadar yaşamadığım bir acı hissediyordum, hüznü iliklerime kadar yaşıyordum. Ağlıyorum, ağlıyorum ve ağlıyorum... Yüreğim paramparça olmuş ellerime düşmüştü, ne düşüneceğimi bilemez vaziyetteydim. Bundan sonra elimde tuttuğum ne şeker bana tatlı gelecekti ne de kurduğum hayaller... Ben adını bilmeden sevmiştim seni, sesini duymadan hissetmiştim. Senin yanında olmadan sarılmıştım sana. Ve de en kötüsünü söylüyorum şimdi, sana hiç kavuşmadan özlemiştim seni... Hala da özlemekteyim.

10 Kasım Atatürk' ü Anma Etkinliklerinde İlçemizde Birinci Olan Kompozisyon. Öğrencimizi tebrik ederiz.

Bir yemek düşünün ki adını bir kumar bağımlısından alsın. Hem de dönemin en büyük bağımlılarından olan IV. Sandwich Kontu John Montagu'dan. O yemeğin adı hepinizin de tahmin edemediği gibi SANDVIÇ.

Şimdi size oturup sandviçin nasıl yapıldığını anlatmayacağız. İsterseniz anlatırız tabii, bilmediğimizden değil ya. Şimdilik konumuz bu değil. Şaka bir yana ciddi sandviç adı bu kumarcı reyizden geliyor. Reyizimizin fotoğrafı da bu: Şimdi gelelim hikayeye: Toktok, toktok, toktok... kapı çaldı. Bizim beybaba ve eşi şatonun kapısında halihazırda bekliyordu. Landoların kapıları kethüdalar tarafından açıldı. Aşağıya inen beyler son derece samimi bir şekilde tokalaşırken, hanımlar sadece reverans yapmakla yetindiler. Kont Montagu konuklarına yolu gösterdi. Şatonun en geniş salonuna doğru yürümeye başladılar. Kethüdalar dan en kıdemli olanı, sanırım baş kethüda olmalı, yepyeni bir iskambil destesini açarak efendisine uzattı. Kont Montagu konçinaları bir kenara ayırdı. Kağıtları usta bir edayla karıştırırken bir yandan da konuşmaya başladı: Sayın Beyler, davetimi kabul etme nezaketi gösterdiğiniz için teşekkür ederim. İsterseniz vakit geçirmeden oyuna başlayalım.

Konukların hepsi Kont'u onayladılar. Kağıtlar hızlıca dağıtılmaya başlandı. Bahis miktarı belirlendi. Oyunlar oynandı, oyunlar oynandı, oyunlar oynandı... Geçen birkaç saatin ardından görüntü aşağı yukarı şöyleydi: Geniş ceviz masanın etrafında oturan asilzade beyefendiler... Beyefendilerinin etrafında pervane olan kethüdalar... Dolup boşalan kadehler... Havada uçan iskambil kağıtları...

Açılacak kağıtlara yönelmiş pür dikkat gözler... Bizim gibi naçiz insanların anlayamayacağı yükseklikte bir bahis miktarı...Tam da bu esnada Kont Montagu'nun midesinden de gurultular yükselmeye başladı. Kont acıkmıştı. Kont Montagu masaya et getirilmesini emretti. Ellerinin, dolayısıyla iskambil kağıtlarının, kirlenmemesi için de eti iki ekmek diliminin arasına konmasını söyledi...Hikayenin devamını aşağı yukarı tahmin etmişsinizdir herhalde. Kethüda, eti iki dilim ekmek arasına koydu ve efendisine götürdü. Artık efendisi hem kumara devam edebilecek, hem karını doyurabilecek, hem de ellerini kirlenmeyecekti...İşte bu günden sonra herkes ekmek arası bir şeyler isteyeceği zaman, örneğin ekmek arası jambon yemek istediğinde, "bana bir jambon ver, Sandwich'inki gibi olsun" demeye başladı. İşte hikaye bu, fakat sizin aklınız baştaki tarif kısmında kaldı herhalde. Eğer kalmadıysa bile size mükemmel sandviçin tarifıyla ilgili bir tüyo verelim hatta ne tüyosu direk formül verelim. Aşağıdaki denklem kusursuz sandviçin formülü. "Burada da mı matematik!" diyeceksiniz ama maalesef öyle, burada da matematik! Bu seferlik bizden bu kadar, kendinize iyi bakın, bir dahaki sayıda görüşmek üzere, hoşça kalın.

Altan Berdan Bozdoğan
& Atanur Şimşir

WEST COUNTRY
FARMHOUSE CHEESEMAKERS

Strata ratio formula

$$W = \frac{1 + (bd) - s + \frac{(m - 2c) + (v + p)}{7l}}{6.5 \cdot 2 \cdot \frac{100}{100}}$$

W = thickness of West Country Farmhouse Cheddar in mm
b = thickness of 2 slices of bread
d = dough modifier
s = thickness of spread (marg/butter)
m = thickness of mayonnaise
c = creaminess modifier
v = thickness of sliced tomato
p = thickness of pickle
l = tanginess modifier
f = thickness of lettuce

The Man From Earth

Yapımı: 2007 – ABD

Tür: Bilim Kurgu, Dram

Yönetmen: Richard Schenkman

Oyuncular: Tony Todd, David Lee Smith, Alexis Thorpe, Jhon Billingsley

Senaryo: Jerome Bixby

İmdb: 8.0

Üniversitede başarılı bir tarih profesörü olan John Oldman ortada hiçbir neden yokken, aniden 10 yılını ayırdığı akademiden istifa etmiştir. Şehirden gitmeye hazırlanırken veda etmek için evine gelen meslektaşları ondan tam da bölüm başkanı olmak üzereyken neden istifa edip şehirden gitmesi gerektiği konusunda bir açıklama isterler. Önceleri suskun kalan Jhon hikayesini, biraz geçmişe dönerek anlatmaya başlar. Jhon Oldman, insanlığın başlangıcından itibaren var olduğunu, hiç ölmediğini veya reenkarne olmadığını iddia etmektedir. Bu iddia ile birlikte bir oda dolusu profesör bu konuyu bir oyunmuşçasına tartışmaya başlar.

Never Let Me Go

Yapımı: 2010 - ABD , İngiltere

Tür: Dram, Fantastik, Romantik

Yönetmen: Mark Romanek

Oyuncular: Keira Knightley, Andrew Garfield, Carey Mulligan, Charlotte Rampling, Sally Hawkins

Senaryo: Alex Garland

İmdb: 7.2

Çocukluklarından itibaren aynı yatılı okula giden, birbirlerine çok bağlı üç dost olan Ruth, Tommy ve Kathy'nin yaşamı huzurlu ve mutlu geçmiştir. Ancak korkunç gerçek onları yakalayacaktır. Üçü de diğer insanlara organ sağlamak için üretilmiş klonlardır.

Chappie

Yapımı: 2015 - ABD , Meksika

Tür: Bilim Kurgu, Dram, Komedi

Yönetmen: Neill Blomkamp

Oyuncular: Hugh Jackman, Dev Patel, Sigourney Weaver, Sharlto Copley, Jose Pablo Cantillo

Senaryo: Neill Blomkamp, Terri Tatchell

Yapımcı: Simon Kinberg **İmdb:** 7.0

Yakın bir gelecekte geçen filmde robotlardan oluşan bir polis ordusu, insanların güvenliğini sağlamakla görevlendirilmiştir. Ancak bu robotlardan bir tanesi olan Chappie bir gün kaçar ve yeniden programlanır. Bu andan itibaren dünyanın ilk düşünebilen ve hissedebilen robotu olan Chappie, artık otoriteler için bir tehdit olarak algılanmaya başlamıştır ve bir an önce yok edilmesi gerekecektir.

Ben böyle olmamalıyım hayatımı hüznü ve karamsarlığa boğmamalıyım dedim kendime, ne demiş Tefik Fikret : **"Karamsarlığa kapılan kalpler çözümleri düşünmeye fırsat bulamazlar."** O gün ben ant içtim senin yolunda yürüyeceğime. Senin kızındım ya ben... Babamdın, Atamdın... O yüzden çalışıp çabalamalıydım, vatanım için seni örnek alarak senin ışığında en iyi şekilde fedakârca yapmalıydım bu görevimi ve Türk kızının göstermeliydim faziletini.

Seni okudukça, anladıkça eğitime ne kadar çok önem verdiğini fark ettim. Sen bu ülkenin bağrında yatan, başına gelmiş en güzel lidere, atasın, babasın. Bir başkomutan, bir cumhurbaşkanı, bir başöğretmen ve daha pek çok sıfatla birlikte... En çok da başöğretmen olman beni etkilemişti. Hangi dünya lideri senden başka bir başöğretmen ki? Hangi dünya lideri kara tahta başına geçip halkına okumayı öğretmiş ki? Ondan fazla kitap yazmış ve de hepsi bizler için Türk gençliği için olan bu kitapları yazan bir dâhiden bir "Ata" dan söz ediyorum ben. Söyleyin bana, var mı onun gibi dünya lideri? **'Cehaletle savaş düşmanla savaştan daha az mühim değildir.'** Sözü mih gibi aklımdadır her gün. Okula mutlu ve huzurlu gidebilmem ve okuyabilmem bize vermiş olduğun en güzel armağanındır Atam. Hiç kimsenin önemsemediği kadınlara ve kızlara sen değer vermişsin ve onları omuzlar üzerinde göklere taşınmalarını sen layık görmüşsün Atam. Şimdi bir genç kızım ve ne kadar çok şey borçluymuşum sana. Sırf bu yüzden bile seni sevmek bana sudur, nefestir ve hayattır.

Güzel yüzlü, güzel gözlü Atam. Gözleri isminin sebebi olan Atam... Senin bu kızın cehaletle savaş açmak ve eğitilmiş donanımlı bireyleri senin izinde yetiştirmek için öğretmen olacak. Senin gibi kara tahtanın başına geçip; harfleri, ilmi, fenni ve günbeğün en çok da sen anlatacak.

Dediğin gibi, Atam...Kimileri toprağa gömülür kimileri yüreklerle. İşte sen de benim yüreğimde "Mavi" nin ve nice mavilerin derinliklerinde sonsuza kadar var olacaksın.

GÜLCE GÜLEÇ

Koç Burcu(21 Mart-20 Nisan)

Bu sıralar koç burcu hayatın her zaman önüne çıkardığı engellerden sıkılmış durumda. Fakat kafasını kullanarak bunların üstesinden kolayca gelebilir.

Boğa Burcu(21 Nisan-21 Mayıs)

Boğa burcu insanı genellikle asabi ve inatçı olur ayrıca kırmızıya zaafi vardır. İyi ki okul formamız mor renk...

İkizler Burcu(22 Mayıs-22 Haziran)

İkizler der demez "İkiyüzlü olurlar!" diyenler utansın. İki ayrı karakter bir kere o. Bir tanesi hoşuna gitmiyorsa diğeriyle iletişim kur.

Yengeç Burcu(23 Haziran-22 Temmuz)

Yengeç yapısından dolayı yemekhane ve kantin gibi yerlerde kolayca aradan sıyrılıp ön sıralara kaynayabilir. "Hazır ayağa kalkmışken..." numaralarının sökmeyeceği tek insandır; ondan birisi bir şey isteyecek diye gerekirse yerinden kalkmaz.

Aslan Burcu(23 Temmuz-22 Ağustos)

"Nerede kalmıştık... @Aslan" Aslanın hayatında ufak tefek sorunlar olsa da kralınsın sen bunların üstesinden rahatça gelirsin aslanım. Ayrıca aslan bu sezon pek iyi değil, bakalım Fatih Hoca tekrar canlanılabilecek mi?

Başak Burcu(23 Ağustos-22 Eylül)

Başanın hayatı yakın zamanda sonbaharda düşen bir yaprak gibi saracak. O bronz teni ıssız bir gecede parlayan ay gibi saracak geceyi.

Terazi Burcu(23 Eylül-22 Ekim)

Terazi burcu hayatını sallana sallana geçirir, kararlarını aşağı yukarı alır ve diğer insanlarla ilişkilerini dengede tutmaya çalışır. Fakat hayat ona hiç de adil davranmamaktadır, tıpkı ülkemizdeki gibi.

Akrep Burcu(23 Ekim-21 Kasım)

Adı üstünde akrep gibi sokar. Çok dengesizdir bu burç, çıkarıcıdır. Bu burcu yorumlamaya korkuyoruz açıkçası. Kısacası bize dokunmayan akrep bin yaşınsın.

Cumhuriyet'in kurucusu, Türkiye'yi sömürden kurtaran ve devrimleri ile Türkiye'nin muassır medeniyetler seviyesinin üstüne çıkmasını hedeflemiş Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün sonsuz istirahat makamı olan Anıtkabir'in bulunduğu bölge, bugünkü adı ile Anıttepe, eski adı ile Rasat Tepedir. Anıtkabir inşa edilmeden önce burada birkaç küçük yapı vardı. Bu yapılar rasat (meteoroloji) istasyonu olarak kullanılıyordu. Rasat Tepe adı da bundan ötürü verilmişti. Yerli Ankaralıları ise buraya Beştepeler diyorlardı. Bunun sebebi ise buradaki tümölüslerdi.

Anıtkabir'in Rasat Tepe'de yapılmasına karar verildikten sonra buradaki tümölüslerin kaldırılması gerekiyordu. Türk Tarih Kurumu'nun yardımıyla yapılan kazılarda bu yapıların Anadolu'ya M.Ö 12. yy. da balkanlardan göç etmiş Frigler'e ait olduğu ortaya çıktı. Yani Frig uygarlığına ait olan anıt mezarlar yerine yine aynı coğrafyadan, Selanik'ten gelen Mustafa Kemal Atatürk'ün kabri koyulacaktı.

Frig toplumunda özgürlüğünü kazanmış köleler Frigya başlığı adı verilen yumuşak, kırmızı veya beyaz renkli, tepesi öne doğru kıvrımlı koni biçimli bir başlık takardı. 1958'de Pierre Culliford tarafından yaratılan, mantar evlerde yaşayan Şirinler adlı çizgi romanın kahramanları da Frigler' de görülen beyaz kukuletalardan takarlar. Şirinlerin serüveninde, Şirinlerin düşmanı, tek isteği para olan acımasız boş bir adam vardır: Gargamel. Türkiye'yi bağımsızlığa ulaştıran Mustafa Kemal'in "manevi mirasım" dediği bu bilim ve sanat yolundan yürüyen beyaz kukuletalı şirinler ile devrimlerini yok etmeye çalışan gargameller arasındaki kavga cumhuriyet tarihinde bile hala sürmektedir.

Şerif Deniz ALTUĞ

Atina şehrini kuran kişi efsanevi kahraman Theseus'tur. Atina şehrine isminin verilmesi ise Poseidon ile Athena'nın arasındaki yarışmayı Athena'nın kazanmasıyla olmuştur. Şehir daha yeni kurulmuştur ve bu şehre iki tanrı talip olur. Bir tanesi bilgelğin, savaşın ve strajenin tanrıçası olan Athena, bir diğeri ise; Athena'nın amcası olan denizlerin ve depremle-

rin tanrısı Poseidon'dur. Şehrin kime verileceği konusunda bir türlü anlaşmaya varılamadığı için bir yarışma yapılmaya karar verilir. Şehre en güzel hediye hangisi tanrı verir ise şehir onun olacaktır. Poseidon kendinden emin bir tavırla öne çıkar ve denizin beyaz köpüklerinden herkesi hayran bırakan çok güzel beyaz bir at yaratır. Athena küçük bir güllüçük atar ve mızrağını yere vurur. Mızrağını vurduğu yerden bir filiz çıkar ve büyüyüp bir zeytin ağacı olur. Athena "bu zeytin ağacıdır" der ve zeytinin yararlarını saymaya başlar. Zeytini anlatan Athena'yı dinleyenler zeytinin çok

değerli bir hediye olduğunu düşünürler ve şehir Athena'ya verilir. (Şehrin simgesi olan zeytin dalı da buradan gelmektedir.) Poseidon kaybettiği için çok sinirlenir ve üç dişli mızrağını dağa doğru fırlatır. Mızrağın saplandığı yerde halen izi olduğu söylenir.

Utku Ekin SARIĞÜL

Yani, öylesine ciddiye alacaksın ki yaşamayı, yetmişinde bile, mesela, zeytin dikeceksin, hem de öyle çocuklara falan kalır diye değil, ölmekten korktuğun halde ölüme inanmadığın için, yaşamak yanı ağır bastığından.

Nazım Hikmet

Yay Burcu(22 Kasım-21 Aralık)

Yayımızın notları dolar gibi yükselecek ancak yayımız en yakın arkadaşıyla kanlı bıçaklı olacaktır. Ayrıca yay burçları değişik materyalleri değişik amaçlara yönelik kullanabilme yeteneğine sahiptir. Yay gibi geriyecek ve hedefine kitlenecek "Eyy, oğlak sen kimsin ya!"

Oğlak Burcu(22 Aralık-21 Ocak)

Çok inatçıdır babası kılıklı. Çok geveze ve patavatsızdır çoğu oğlak. Bu yüzden size önerimiz, bir oğlağa sinir olursanız onu iyice pişirin. Oğlağın en sevmediği günlerden birisi de kurban bayramıdır.

Kova Burcu(22 Ocak-19 Şubat)

Kova burcu ilk sınavlarda iyi boşladın fakat 2.sınavlara dolu dolu çalışmalısın. Kova zaman zaman boş hisseder, zamana göre de dolar hatta bazen taşar.

Balık Burcu(20 Şubat—20 Mart)

"Bu burç Karadeniz Bölgesi'nde hamsi olarak da geçer. "Balık burcu bu ay kötü bir olay yaşayacak, ama kendini üzmesin hayat su gibi akıp gidiyor. Bu kadar da duygusal olmamalıydın gözyaşların denizler doğuruyor.

Bugün birçok insan dinin dogmalarına kapılmamakla

Bütün iyi kitapların sonunda
bütün gündüzlerin,
bütün gecelerin sonunda
meltemi senden esen
soluğu sende olan,
yeni bir başlangıç vardır.

Parmağını sürsen elmaya,
rengini anlarsın.
gözünle görsen elmayı,
sesini duyarsın.
onu işitsen yuvarlağı sende kalır
her başlangıçta yeni bir anlam vardır."

Edip Cansever

övnür. Halbuki batıl inançlar dinin dogmalarından farklıdır. Mesele böyle biri rahatlıkla gazetelerdeki, dergilerdeki yıldız falına inanır; ileriye düşünme tembelliği onu böyle gülünç bir duruma düşürür. Propagandaya kapılmak Goebbels'in dediği gibi, "Kendi yerine düşünecek, meseleleri halledecek birini bulmanın rahatlığından ileri gelir."

Kaan Güneş &
Ahmet Deniz Görüş

Bir melodi dudağımda saklı
Bugün tüm hüznler yasaklı
Bilmem kim haksız kim haklı
Kalbim kırık dökük, pasaklı.

Merhem verin gönlüm yaralı
Uzattım bak zeytin dalı.
Ama sen olmadın hiç oralı,
Artık bende ismin karalı

Çektim dikenli tellerimi
Yok bunun bir terimi
Bilmiyorum bu nefret mi?
Kırdın sana uzattığım ellerimi.

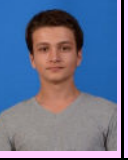
Gidiyorum şimdi ardıma bakmadan
Sevinç gözyaşlarımdır akan
Sen üzöldüğümü san
Kendi yalanlarına kan.

Resim: Eftelya ORHAN

17. 11. 2017
Eftelya

	ALPCAN ÇELİK	BAŞARI SIRASI PUAN TÜRÜ	KAZANDIĞI BÖLÜM
		1724. MF-3	EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
	MİTHAT OGUZ YAVUZ	6513. MF-3	ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
	MİSRA BALIKÇI	10.300. MF-3	HİTİT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
	ÖZNUR YORGUN	18.595. MF-3	SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ GÜLHANE TIP FAKÜLTESİ
	İREM KEMANCI	17.504. MF-3	MARMARA ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ
	KEREM AVCI	17.615. MF-3	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ
	YİĞİTCAN ÜLKER	5411. TM-3	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ

2017 GURUR TABLOMUZ

	ADI VE SOYADI	BAŞARI SIRASI PUAN TÜRÜ	KAZANDIĞI BÖLÜM
	GÖZDE BALCI	3237. DİL-1	EGE ÜNİVERSİTESİ MÜTERCİM TERCÜMANLIK
	FURKAN İKBAL BAYIK	16.903. TM-3	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ
	SELİN CANAVAR	18.474. TM-3	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ
	ZEYNEP YAVUZ	20.928. TM-3	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ
	MİNEL ŞİMŞEK	24.046. MF-4	İZMİR YÜKSEK TEKNOLOJİ ENSTİTÜSÜ MİMARLIK
	ALİ OSMAN İLKHAN	11.404. TM-3	MARMARA ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ (İ.Ö)

ÖĞRENCİ VE ÖĞRETMENLERİMİZİ

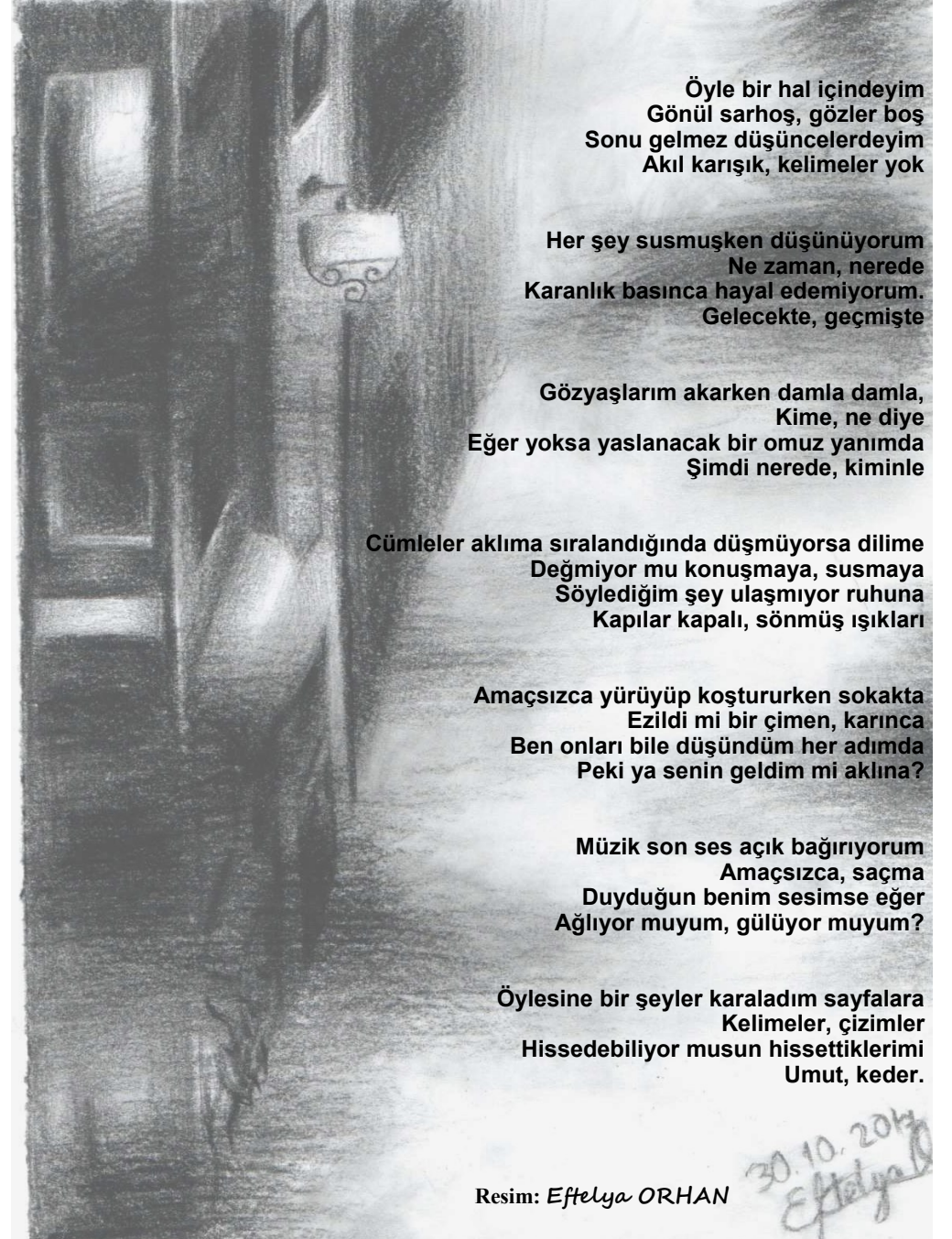
KUTLARIZ!

"Hiç kimse başarı
merdivenine elleri
cebinde
tırmanmamıştır."
Konfüçyüs

Anlatısam, Anlar Mısın?

Zeliha KAYA

Öyle bir hal içindeyim
Gönül sarhoş, gözler boş
Sonu gelmez düşüncelerdeyim
Akıl karışık, kelimeler yok

Her şey susmuşken düşünüyorum
Ne zaman, nerede
Karanlık basınca hayal edemiyorum.
Gelecekte, geçmişte

Gözyaşlarım akarken damla damla,
Kime, ne diye
Eğer yoksa yaslanacak bir omuz yanımda
Şimdi nerede, kiminle

Cümleler aklıma sıralandığında düşmüyorsa dilime
Değmiyor mu konuşmaya, susmaya
Söylediğim şey ulaşmıyor ruhuna
Kapılar kapalı, sönmüş ışıkları

Amaçsızca yürüyüp koştururken sokakta
Ezildi mi bir çimen, karınca
Ben onları bile düşündüm her adımda
Peki ya senin geldim mi aklına?

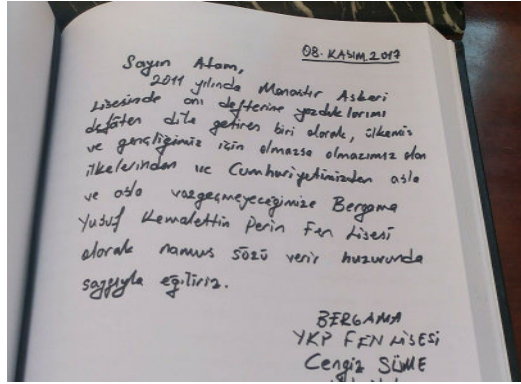
Müzik son ses açık bağıriyorum
Amaçsızca, saçma
Duyduğun benim sesimse eğer
Ağlıyor muyum, gülüyor muyum?

Öylesine bir şeyler karaladım sayfalara
Kelimeler, çizimler
Hissedebiliyor musun hissettiklerimi
Umut, keder.

Resim: Eftelya ORHAN

30.10.2017
Eftelya

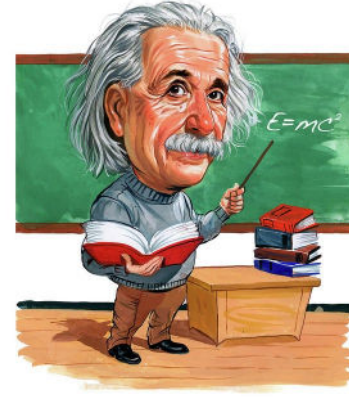
CENGİZ SÜME ÖĞRETMENİMİZ İLE MÜLAKAT

- Deniz Ece:** Öncelikle merhaba. Tayininizin çıktığı söylentileri doğru mu?
- Cengiz Hoca:** Doğru. Re'sen atama oldum. Benim isteğim dışındaydı.
- Deniz Ece:** Nereye çıktı tayininiz?
- Cengiz Hoca:** Kınık
- Deniz Ece:** Okulumuza geri dönme şansınız var mı?
- Cengiz Hoca:** Var. Umarım dönerim.
- Deniz Ece:** Öğretmenliğinizin kaçınıcı yılındasınız? Bu okuldaki kaçınıcı yılınız?
- Cengiz Hoca:** 26 yıldır öğretmenim ve bu okuldaki sekizinci yılım.
- Deniz Ece:** 11/C mi, 10/C mi?
- Cengiz Hoca:** Tüm okul (11/C)
- Deniz Ece:** Odanızdaki şekerlerin sürekli azalması hakkında ne düşünüyorsunuz?
- Cengiz Hoca:** Afiyet şeker olsun yiyenlere.
- Deniz Ece:** Geçen seneki tupperınıza ne oldu?
- Cengiz Hoca:** Bir yerde unutmuş olmalıyım.
- Deniz Ece:** Okulda neleri eksik buluyorsunuz?
- Cengiz Hoca:** Plansızlık.
- Deniz Ece:** Öğrencilerden beklentileriniz nelerdir?
- Cengiz Hoca:** Düzenli ve sistemli çalışmaları Atatürk'ün yolundan ayrılmamaları

Deniz Ece KİŞLALİ

FİZİK OLİMPİYATLARI

Fizik olimpiyat çalışmaları, bizler için çok değerli bir fırsattır. Bu fırsatı bize sunan okulumuza ve çalışmalara hoş görü gösteren öğretmenlerimize teşekkür ederim.

Yusuf DURMAZ

Hem fiziğe olan kişisel ilgim hem de okul hayatımda bana sağlayacağı yararlardan dolayı çok mutluyum. Ayrıca bu grupla ve Yücel Hocamla çalıştığım için çok şanslıyım.

Elif KARACA

Hayatımda kazandığım en iyi fırsatlardan bir tanesi ve ben bunu değerlendirmek istiyorum.

Muhammet YEŞİLBURSA

Yücel Hocamızın bize vakit ayırıp ders verdiği Fizik olimpiyatlarına katılmak büyük bir onurdur. İleride işimize yarayacak bu bilgileri şimdiden öğrenmekse bence çok önemlidir. Bu olanakları sağlayan Yücel Hocamıza ve okul yönetimize teşekkür ediyorum. Ülkemizi olimpiyatta layıkıyla temsil edeceğimize inanıyorum. **Evren ATAŞ**

Fizik sevdiğimiz bir ders olduğu için olimpiyat çalışmalarına bizim için büyük bir zevktir. Genel olarak ileri müfredat konularını işleyip olimpiyata hazırlanıyoruz. Bizim için büyük bir fırsat. İleriki kariyer planlarımız için bir temel hazırlanıyor.

Halil GÖKSÜN

Okulumuzda, Fizik olimpiyatları çalışmaları Fizik öğretmenimiz Yüksel GÜLEÇ koordinatörlüğünde yapılmaktadır. Kendisine ve öğrencilerimize başarılar dileriz...

Bu konuda uzun bir nutuk çekilmişti annem tarafından, hatta valizimi bizzat o hazırlayıp elime vermişti. O an tek umudum o kıyafetleri bulmaktı. Sonunda kendime gri simli siyah bir kazakla beraber siyahın yıkana yıkana griye dönmediği normal bir pantolon bulmuştum. Çabucak üstüme geçirip kısa saçlarımı her zamanki gibi açık bırakıp birkaç fıs parfüm sıkıttım, ne kadar âdetim olmasa da. Hemen mutfağa geçip keki bütün bir şekilde kalıptan çıkarıp -bu benim için başarıydı-üstüne bir bez örtüp çaydanlığı bir elime onu bir elime alıp yan dairenin kapısına dayanmıştım. Yüzüm çoktan kızarmış, evde yaptığım onca alıştırma cümlesi buhar olmuş, kapıyı açan kadına, sesimi olabildiğince düz tutmaya çalışarak "çay ve kek yaptım ama yalnız canım istemedi siz de yalnızsınız bana eşlik eder misiniz acaba eğer müsaitseniz?" diyerek devrik ama mantıklı bir cümle kurmuştum. Lal olan dilim ve iletişim kurmaya yarayan bölümü buz tutan beynimin buzu çözülürmüştü birden. Yaşlı hanımın yüzünde hakiki bir gülümse oluşmuş beni müzeye andıran evine davet etmişti.

Koyu yeşil kadife koltuk takımları, el dokuma olduğu ve pahası konusunda o zamanlar fikir yürütemediğim kocaman halılı salona geçmiştik. Elimde çaydanlık ve kekle ortada dikilen bana yemek masasına koyduğu nihale yardımcı olmuştu. Elimdekileri koyup bakışmaya başlayınca kıkırdadım, ne zaman gergin olsam bunu yaşarım hala da yaşıyorum.

"Böyle emrivaki yaptığım için kusura bakmayın tek başına olmayı en iyi siz biliyorsunuzdur okuldan da çağırabileceğim kafa dengi arkadaşım yoktu. Hepsinin aklı bir karış havada da. Bu arada kendimi tanıtmadım ben Handan." diyerek devrik cümlelere derdimi olabildiğince anlatmıştım. Bir yandan da kendime hayret ediyordum. Çünkü bu kadar iyi nasıl konuşuyordum, tabi o zamanlar bilmiyordum ki benden yaşça büyüklerle her zaman daha iyi anlaşacaktım.

"Benim adım İfakat güzel kızım. Sizli konuşmana hiç lüzum yok teyze demen

tercihimdir. Öyle emr-i vaki yaptığını falan düşünmene de gerek yok, hem iyi olur birbirimize nefes yoldaşı oluruz. Ben seni rahatsız etmek istemedim derslerin vardır çalışıyorsunuz, diye. Öğrencisiniz, işiniz başınızdan aşkın benim gibi yaşlı kafanız götürmez diye, düşündüm. Açıkçası gelmene de çok sevindim her gün dört duvar arasındaydım durmaktan bunaldığım oluyor. O vakitlerde ise kendimi dışarı atıyorum. Kapıda ondan karşılaşmıştık, diyerek beni rahatlatı.

"Keşke gelseydiniz ya da çağırısaydınız bende kabahat asıl hiç kapınızı çalıp halinizi hatırlarını sormadım, açıkçası fitratım dalgalı bir deniz gibi benim dakikam dakikama uymaz bir güler bir ağlarım, çok konuşkan da sayılmam zaten. Okulda da anlaşabildiğim kimse de yok. Şehre yabancı, okula yabancı, hatta kendime bile yabancıyım."

İfakat hanım beni anlayan bakışlarla dinliyordu. Kendimi bu kadar çabuk açmamı beklemeyi aşıkardı ama bundan rahatsız olduğuna dair bir ifade yoktu. Yüzü yaşına göre oldukça güzeldi, elmacık kemikleri hafif yüksekti karakteristik bir yüzü vardı. Simsiyah yuvarlak gözleri insanın içini ısıtacak kadar samimi bakıyordu. Kısa modelli kesilmiş gri saçları yüzünü çevreliyordu. Bakımlı biriydi. Ona kendimi anlatırken resmen onu seyrederek duruma gelmiştim, hemen kendimi toparladım. Gözlerimi kaçırarak evi incelemeye başladım. Onun yaşında bir kadının büfesinin üstü hatta duvarları fotoğrafla dolu olması gerekirken onda ufak bir çerçeve bile yoktu. Eşyaları eskidi ama iyi bakılmıştı büfenin arakasında krem rengi duvar kâğıdının üzerinde gülkurusu çiçek desenleri yer alıyordu. Sadece yemek masasının üzerindeki duvarda çini işlemeli seramik bir saat vardı. Tekrar konuşmayı o devralınca dikkatimi ona verdim. "Aslında isminle de tezatlık oluşturuyorsun Handan, isminin anlamı güler yüzlü demek bunu biliyorsunuzdur elbet ama diğer gençlerden fıskıran o neşeyi sende hiç görmedim karşılaşmalarımızda.

Öykünün devamı bir sonraki sayımızda...

Şairin Kaleminden Katreler

Daha son sözü söylemedi
hayat; belki yarınlar, mutlu
sonlar var...!!

Nazım Hikmet

Sen ol da; ister yar ol,
ister yara..
Lütfun da başım üstüne,
kahrın da..

Şems-i Tebrizi

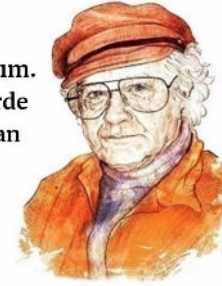

Hayat bağıra bağıra,
susmayı öğretir insana.

Tezer Özlü
(1943-1986)

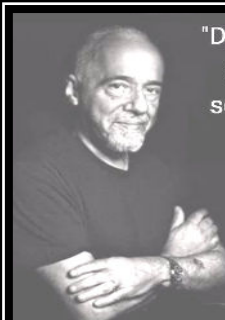
"Ben aşk nedir
bilmem eski kafalıyım.
Bir seni bilirim, birde
adın geçince sıkışan
kalbimi.."

Atilla İlhan
(1925-2005)

"Dalından şüphe ettiğin
ağacın, gölgesinde
soluklanmayacaksın."

Paulo Coelho

KARINCAYI BİLE
İNCİTMEM DEME!
BİLE'DEN İNCİNİR
KARINCA;
SÖZ SÖYLEMEK
İRFAN İSTER,
ANLAMAK
İNSAN.
FUZULİ

1931 yılında doğdum, 1937'de
annem öldü, 1944 yılında
Dostoyevski'yi okudum, o gün
bugündür huzurum yoktur.
Biyografim bu kadar.

Cemal Süreya

Sen sofraya bezini sererdin.
O zamanlar su azıdın,
Ekmek bereketli, Ben daha gençtim.

Metin Altıok

Bir hayali öldürmek, bir gerçeği
öldürmekten daha zordur.

Virginia Woolf

İşim gücüm budur benim,
Gökyüzünü boyarım her
sabah,
Hepimiz uykudayken.
Uyanır bakarsınız ki mavi.

Orhan Veli

"İnsan bir kere birine geç
kalır ve bir daha hiç kimse
için acele etmez."

YASAR
KEMAL

Benim sana verebilecek çok
bir şeyim yok.
Çay var içersen,
Ben var seversen,
Yol var gidersen..

ASIK
VEKSEL

Dünyanın en uzun hüznü yağıyor.
Yorgun ve yenilmiş insanlığımızın
üstüne.

Erdem Bayazıt

Dünyadaki karmaşanın
nedeni, eşyaların
sevilmeleri ve insanların
kullanılmalarıdır.

CEMİL
MERİÇ

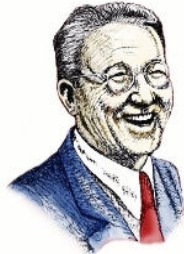
"Okyanusta ölmez de
insan, gider bir kaşık
sevdada boğulur."

Cemal Süreya

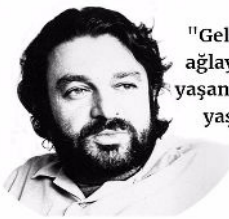
Ve dikkat ettim,
susanlar daha iyi
anlaşıyorlar.

Sabahattin Ali
(1907-1948)

"Gel seninle birkez daha
ağlayalım.. Yaşanmışlara,
yaşanmamışlara, bir de hiç
yaşanmayacaklara.."

Oğuz Atay
(1934-1977)

Hayatıma bu kadar hızlı giren ve haya-
tımın bu kadar hızlı ayrılan olmamıştı olsa dahi
bana yani bir nefesten oluşan şu aciz ruhuma
tesir etmemişti. Bu satırlarımla bir gecelik dostum
İfakat hanımı saygıyla anıyorum sonunda yetmiş
yıllık gecik taşıdığı isminin anlamına tam olarak
ulaştı.

O dönemler üniversiteye yeni geçmiş
hayatı anlamaya çalışmakla beraber kendimi de
çözmeye çalışıyordum belki çoğu akranım bunu
atlatmayı lise sıralarında halletmiş olsa da okudu-
ğum bölümle beraber bende uzun bir süreye
yayılmıştı. Tehlikeli olduğunu dahi düşünmediğim
bir eşyaya duyduğum aşırı sevgi ve yahut insan-
lara kendini ifade edeme korkusu üzerine kurulu
bir iletişim bozukluğu ile hayatımı idam ettiren bir
genç kızdım. Açıkçası o gece ve sabahındaki
olaylar yaşanmasaydı kendimi bir akıl ve ruh
sağlığı hastanesinin bahçesinde güvercinlerle
konuşurken bulurdum. Kaldırımları sarının bin bir
tonuyla bezeli bir halıyla kaplıymışçasına sonba-
harı yaşayan mahalleme girdiğimde profesörün
verdiği konuyu düşünüyordum.

Hiç tanımadığımız bir insanı tanıtacak
daha doğrusu onun psikolojisini çözümleyecek bir
sunum bekliyordu benden profesör. Çevremdeki
çoğu insanı tanıyamıyordum oluşum, sınıftakilerin bile
ismini bilmiyorken benim için sorun oluşturması
beklenmezdi ne var ki konu(a)mama problemimi
aşmam gerekiyordu. İşin imkânsız gördüğüm
tarafı buydu. Sıkıntıyla iç çekerek, olmadı ken-
dimle konuşurum onu yazarım düşüncesi kafam-
da gezinirken apartmana ulaşmıştım bile. Küflü
kapının gıcirtısını ilk kez umursamadan ve ner-
deyse iki yıldır boyayıp yağlatacağını söyleyen
sorumluluk sahibi ev sahibine söylenmeden içeri
süzüldüm. Dar basamaklı karanlık merdivenleri
bireli ikiye kırarak ikinci kata ulaştığımda yan
dairemde yaşayan yalnız ve sessiz yaşlı kadının
evden çıktığını gördüm. Üzerinde siyah düz ke-
sim ama bir o kadar sık paltosuyla elinde taba
rengi deri çantasıyla arzı endam etmişti yaşına
göre oldukça dinç olmasına rağmen pek dışarı

çıkmazdı. Göz göze gelince küçük bir gülümse-
meyle baktım o da nazıkçe karşılık verdi. Evet,
apartmana taşındığımdan beri kurduğumuz tek
iletişim buydu ben konuşmazdım o da konuşmak
için çaba göstermezdi. Bir şekilde idare ederdik
birbirimizi. Kendimi eve atarken gülümsemem
kıkırtılara, kıkırtılar ise kahkahalara dönüşmüştü
ödev problemini çözmenin verdiği rahatlığın
sonucu zaten biraz sakat olduğunu söylediğim
beynimin ve bedenimin verdiği tepkilerde ölçü-
süzdü. Başımdaki siyah bereyi hızla atıp burnu
aşınmasına rağmen ısrarla giymeye devam etti-
ğim kahverengi botlarımı portmantonun yanına
fırlatıp koridorun sonundaki odama koşarak git-
tim. Çantamı bir tarafa boynumdaki el boyaması
şalımını bir yana atarak kendimi yatağa bıraktım.
Evet yaşlı hanıma bu gece misafir olacaktım bir
de elimde kek ve çaydanlıkla böylece hem ben
ödevimi halledecektim hem o da bu gece sıkılma-
yacaktı yani öyle olmasını umuyordum.

İlk işim kendimi küçük mutfağa atıp kek
yapmaktı hem o süre zarfında kadıncağız eve
gelirdi ben de üstüne gelmiş gibi olmazdım. Keki-
mi elmalı ve tarçınla yapıp fırına attım. Olasıya
kadar ne giyeceğimi ve konuşacağımı belirlerdim.
Umarım sorgular gibi yapıp şüphelendirmedim
ya da ağzımı açıp bir kelam edebilirdim. Bir de
şöyle bir tarafı da vardı ki bu en kötüsüydü kadın
beni evine kabul etmeyebilirdi. Bu düşünceyi
aklımdan hızla uzaklaştırıp evde kendi kendime
konuşma provaları yaptım. Her halde o günden
sonra hiçbir şey için bu kadar heyecanlanmadım.
İşe gireceğim mülakat sınavında bile daha sakin
olduğuma yemin edebilirim. Ben evde böyle ken-
di kendime konuşurken kek pişmişti çayımı da
ocağa koyup kendimi gardırobun başına attım.
Öğrenciliğin getirdiği bir sıkıntı vardı zaten. Bir de
şıklığın ş'si yanıma bile yaklaşmazken sadece
tek aradığım uzun yıllardır giymekte direnmedi-
ğim bir şeyler bulmaktı. Çünkü eskileri atmaya
kıyamıyordum, yeni olanları da baba evinden
getirmeye.

SAYFAYI ÇEVİRİNİZ.

ANKARA VE BURSA GEZİLERİMİZ

ULU ÇINARA SAYGI!

*Dört nala gelip uzak Asyadan
Akdenize bir kısrak başı gibi uzanan
Bu memleket bizim*

*Bilekler kan içinde
Dişler kenetli
Ayaklar çıplak
Ve ipek bir halıya benzeyen toprak
Bu cehennem, bu cennet bizim*

*Kapansın el kapıları
Bir daha açılmasın
Yok edin insanın insana kulluğunu
Bu davet bizim*

*Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür
Ve bir orman gibi kardeşçesine
Bu hasret bizim*

Ne ben Sezarım,
Ne de sen Brütüssün.
Ne ben sana kızarım.
Ne de zatın zahmet edip bana küssün.
Artık seninle biz,
Düşman bile değiliz..

Nazım Hikmet

Sevgili okurlar, günlük hayatımızda kullandığımız bir çok sözcük ve kavramın aslında köken bakımından nerden geldikleri ve nasıl oluştuklarıyla ilgili bilmediğimiz birçok şey vardır. Sözcüklerin oluşumunda “nedensellik” ilkesi uygulamanın zor olduğunu biliyoruz ama yine de sizler için bazı sözcüklerin etimolojisini ve oluşumunu belirtmek isterim.

Domates: Aslen Meksika dillerinden olan Aztekçeye ait bir sözcüktür. Orijinali de “tomatı” biçimindedir.

Kapuska: Slavca’ da “lahana” demektir. Biz de ise “kıymalı lahana” yemeğine denmektedir.

Salatalık: İtalyanca “insalata” kelimesinden gelmektedir. Anlamı ise tuzlu demektir.

Terzi: Farsça “darzi” iğne kökünden gelir. Dikici anlamındadır.

Tümülüs: Latince “tümsek, höyük, tepecik” anlamlarına gelir.

Fatura: İtalyanca kökenli olup imalat, yapım anlamına gelir. İmalatçının yapılan işin ayrıntısını gösterdiği belgedir.

Penye: Fransızca olup “ taranmış, yün veya pamuk” anlamına gelir.

Malzeme: Arapça olup “ gereken şey, gereç” anlamına gelir.

Fayans: Fransızca olup, “çömlek üzerine işlenen sır veya bu yöntemle imal edilen malzeme.

Fayton: Fransızca olup “kiralık at arabası” sözcüğünden alıntıdır.

Amigo: İspanyolca olup “arkadaş” sözcüğünden alıntıdır.

Bisküvi: Fransızca olup “çifte kavrulmuş, iki kez pişmiş kurabiye” sözcüğünden alıntıdır.

Hava: Farsça olup “yol, esinti, melodi” sözcüğünden alıntıdır.

Hijyen: Fransızca olup “sağlığa uygunluk” sözcüğünden alıntıdır.

Hani güzel bir söz vardır: **“Ey canını sevdiğim lisanı/Bazen deli edersin insanı.”** Dil de iletişimin en gelişmiş halidir. Günlük hayatta dili güzel kullanmak ve bu bilinçle iletişim kurmak gerekir.

“İnsanın anayurdu anadilidir. Ben anadilimin sınırlarında nöbet tutarım.”

ALBERT CAMUS

Ben üzgündüm.
Ama onlara “Yorgunum” dedim.
Küçük Prens

Ümmü EMİNOĞLU
Edebiyat Öğretmeni

Yin ve yang bir çeşit enerji akışının sembolüdür. Ayrıca kötülük ve iyiliğin iç içe olmasını, bu iki kavramın birbirini dengelemesini de sembolize eder.

Renkler ve rakamlarla iyilik-kötülük kavramlarını biraz somutlaştırabiliriz. Kavramları iyi, kötü ve nötr olarak değerlendiririz. Nötr, siyah ve beyazın tam ortası olan gridir. Ancak grinin de sonsuz tonu vardır. Sonsuz ton olmasına rağmen nötr orada, tam ortadadır. Ancak gösterdiğimiz hiçbir gri tam olarak nötr değildir. İşte insan ilişkilerinde de aynı şekilde nötr davranış bulamayız. En etkisiz sayılan bir harekette bile eser miktarda iyilik ya da kötülük bulunabilir.

Eğer iyiliğe aydınlık dersek, kötülük aydınlığın olmadığı taraf olan karanlıktır. Aydınlığın kaynağından uzaklaştıkça kötüleşiriz. Eğer tam ortadaysanız, kararsızsınızdır. Bedeninizdeki ışığın kendisi ile ışığın olmadığı taraftaki gölge eşit miktardadır. İyi olmak için yeterince aydınlık değil, kötü olmak için de yeterince karanlık değilsinizdir.

Eğer doğuma +1, ölüme de -1 dersek; toplamı sıfır eder. Eğer yaptığımız iyiliklere 0 ile 1 arasında, kötülöklere de 0 ile -1 arasında değer verirsek; hayatımızın toplamı yine sıfır eder. Çünkü hiçbir iyi davranışımız tamamen iyi değildir. “Her iyiliğin içinde kötülük, her kötülüğün içinde de iyilik vardır.” Kelebek etkisi ile her minik iyi ya da kötü davranışın tohumları meyvelerini verecektir.

İşte böylece iyilik ile kötülük arasındaki enerji akışı sonsuz döngüye girmiştir. Her şeyin toplamı sıfırdır. Dengenin bozulması mümkün değildir, ancak yazıda kendi düşüncelerimle final yapacağım kısma geldiğim için bunu biraz deşelim.

Denge iki şekilde bozulabilir: iyiliğin üstün gelmesi ya da kötülüğün üstün gelmesi. Bunun sonucunda da insanlık yok olur.

Kötülüğün üstün gelmesi demek, insanların kendi kendilerine zarar vererek kendi nesillerini tüketmesi diyebiliriz. Pekala, buraya kadar gayet mantıklı. Ancak iyiliğin üstün gelmesiyle insanlık nasıl yok olabilir ki? Eğer herkes saf iyiliği tadarsa insanlık nihai amacına ulaşacaktır: katıksız mutluluk. İliklerine kadar mutluluğu hisseden insan, artık amaçsızdır. Ama insan amaçsız, isteksiz yaşayamaz. İşte oracıkta saf mutluluğu hissederken iki şey olabilir: canına kıymak ya da kötülüğün zevk alarak mutlu olma amacına yönelmek. Amaçsızlık bir insanı çıldırtır.

Tabi biz bu hisleri asla yaşamayacağız. Bunlar varsayım. Çünkü denge- nin bozulması imkansızdır.

CEREN YAVUZ

Kendini Süren Servis Aracı

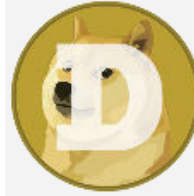
Ann Arbor’da Dominos Ford ile birlikte, kendi kendine servis yapan bir araç çıkardı. Black Mirror izleyeniniz varsa, ileri teknoloji distopyasını mükemmel işleyen bi’ dizi izleyin derim, Son sezonun 3. Bölümünde de bu konu işlenmişti. Yapay Zeka ile sürülen bir aracın moralitesinin nasıl planlanması gerektiği hakkında hala çok büyük tartışmalar var. Mesela araç önünde bir çocuk ve bir köpek varsa , acil bir durum veya kaza anında kullanıcıyı korumak için hangisinin üstünden geçer? Ve evet, bunu soğukkanlılıkla kolayca yapabilir. Kötü olaylara sebep olacağı gibi işsizlik de yaratacak Yapay Zekalar. Fakat teknoloji gelişiyor, durdurmak için elimizden gelen bir şey yok :)

FARCRY5

Beklentilerimiz neler?

2 ay kaldı! Ubisoft oyun hakkında bize küçük ipucular verdi. Ana karakterin polis olacağı, Montana eyaletinde geçeceği şu anki bilgilerimiz. Optimizasyonunun yüksekliği, hikayesinin güzelliği ve oynanış mekanikleri ile Ubisoft bizi mutlu edecek gibime geliyor.

Nedir bu kriptoparalar?

Blockchain konseptiyle başlamış olan kripto paralar günümüzde piyasa payını çok yükseltmiş durumdadır. Peki neden bu paralar tercih ediliyor? Takip edilemediği için illegal işler için de kullanılsa, ben arkasındaki sistem sayesinde başarıya ulaştığına inanıyorum. Durmadan şifreleniyor, bu da kırılmasını zorlaştırıyor. Bitcoin madenciliğini de duyanınız vardır elbet, işte bu şifreleme havuzuna kendi bilgisayarınızı da katarsanız, blockchain sistemi sizi bir miktar kripto para ile ödüllendiriyor. Sonuçta siz de onlara destek olmuş oluyorsunuz. Bitcoinin aşırı fiyatı dolayısıyla çeşitli kripto paralar türedi. Bazıları meme(mim)lerden, bazıları farklı programlama dillerinden, bazıları da devlet başkanlarından.

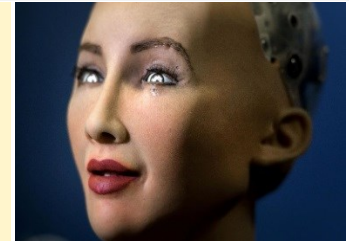

(Dogecoin, Putincoin, NEM, Rtecoin, Ripple, Trumpcoin, Ethereum) Eğer gözden çıkarabileceğiniz bir miktarda paranız varsa, hiç düşünmeden yatırın derim! Var olan durumda, 21 milyon Bitcoin madeni bitmediği sürece, dalgalı bir şekilde olsa da, yükseleceği benziyor bu dövizler.

MAKRO

Suudi Arabistan’da Yapay Zeka Sophia’ ya vatandaşlık verildi. Sophia’ nin espri anlayışı ve hissetme yetisi bayağı güçlü. Ha bu arada, merak etmeyin. İnsanları korumak için programlandığını söylüyor bizlere. Hatta geçen gün kadın haklarının savunulması gerektiğini söylemişti.

REPLİKLER

Düşüncelerimi anlatan kelimelerin git gide anlamsızlaştığını farkettim.

Bir çok insan konuşmayı kafalarının içinde yaşıyor

Kelimeler incitebilir, biliyorsun değil mi?

Vedalar gözleriyle sevenler içindir.

Gönülden sevenler asla ayrılmazlar.

Bu da akla şu soruyu getiriyor:
Gerçekten birine aşık olur muyuz?

Yoksa o birinin düşüncelerimizdeki haline mi aşık oluruz?

Aslında kendimi yalnız nispetmiyorum. ..

..kendimi yalnız nispetmem için..

İlk önce kendimi nispetmem gerek.

benimse içimde kocam boşluk var.

hiç olmayacak birşey bekliyordum gibi.

REPLİKLER

Kim ne derse desin, düşünceler ve kelimeler Dünya'yı değiştirebilir.

Kaçmak özgürlük değildir.

Kendini çok zorlama
en güzel şeyler onları en az beklediğinde olur

SAYGIYLA ANIYORUZ!

Ne yaptın oğlum sen!

Sevdim hocam.

Başkalarının acılarını önemsemeyen
insanlardan rahatsızım.